

[Justitsministeren]

Heller ikke i de øvrige nordiske lande er der taget politisk stilling til udformningen af reglerne om produktansvar. Jeg har imidlertid under drøftelser med mine nordiske kolleger forstået, at man fra disse landes side lægger vægt på, at der bliver tale om en så bred harmonisering som muligt. Der er enighed mellem de pågældende lande om at forsøge at opnå enighed om en ensartet holdning til de væsentligste spørgsmål og om at tilstræbe, at lovene gennemføres nogenlunde samtidig i de nordiske lande.

Som jeg også anførte i min fremsættelsestale i oktober 1986, er jeg enig i behovet for bred harmonisering. Det er jo af væsentlig betydning for dansk industris konkurrenceevne, at produktansvarsreglerne udformes så ensartet som muligt i det område af verden, som vi navnlig driver handel med. Dette betyder helt klart, at vi nøje må følge, hvorledes produktansvarsreglerne udformes i de øvrige europæiske lande. Noget tyder dog på, at det danske lovforslag har fundet det beskyttelsesniveau, som de andre EF-lande må forventes at ville lægge sig på.

Lovforslaget er som bekendt fremsat to gange tidligere. Retsudvalget har derfor haft lejlighed til at foretage en foreløbig overvejelse af disse ret komplicerede erstatningsretlige regler. Som det fremgår af direktivet, skal medlemsstaterne have opfyldt direktivet inden den 30. juli 1988. Det vil derfor være nødvendigt, at Folketinget gennemfører lovgivningen i dette folketingsår.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de meget omfattende bemærkninger hertil, hvori der er redegjort for lovforslagets opbygning, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler. (Gennemførelse af EF-direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted).

(Lovforslag nr. L 20).

Med dette lovforslag er det hensigten at gennemføre EF-direktivet om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted til dansk ret. Direktivet er ligesom produktansvarsdirektivet

og et direktiv om forbrugercredit eksempel på EFs forsøg på at harmonisere medlemsstaternes formueretlige regler for at styrke forbrugerbeskyttelsen. Dette kan føre til ganske komplicerede forhold, når reglerne skal gennemføres. Jeg synes, det er rimeligt at minde om dette forhold, når lovforslaget skal vurderes, og erindre, at da man skulle tage stilling til, om direktivforslaget kunne accepteres, var det et ønske fra forbrugerside, at man ikke fra dansk side skulle stille sig hindrende i vejen.

Gennemførelsen af direktivet vil kun på enkelte punkter nødvendiggøre en ændring af den danske lovgivning om dørsalg, idet denne i det væsentlige er i overensstemmelse med direktivets krav. Direktivet tillader, at Danmark opretholder det eksisterende forbud mod at rette henvendelse på forbrugers bopæl og lignende steder, når forbrugeren ikke selv har anmodet om dette. Kun i nogle få undtagelsestilfælde er en sådan uanmodet henvendelse tilladt, og det er navnlig her, at fortrydelsesretten – og dermed de foreslåede ændringer – vil kunne få praktisk betydning.

Derudover gælder fortrydelsesretten også for aftaler indgået andre steder end på forbrugers bopæl, f.eks. under de særligt arrangerede busudflugter (krosalg m.v.).

Efter den gældende dørsalgslov er der alene fortrydelsesret ved visse afgrænsede tjenesteydelser (de særlige løbende tjenesteydelser såsom abonnementskontrakter og lignende). Betydningen af den foreslåede lovændring er navnlig, at der i et vist omfang gennemføres fortrydelsesret for andre tjenesteydelser end dem, der allerede i dag er reguleret i dørsalgsloven.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod våbentransporter.

(Lovforslag nr. L 21).

Den 19. maj 1987 vedtog Folketinget efter forslag fra Socialdemokratiet et beslutningsforslag, som pålægger regeringen at fremsætte forslag til lov om forbud mod våbentransporter.